

BAJTÁRSI

LEVEL

HIVEN!

BECSÜLTTEL

VITÉZÜL!

11.15.-16.szám.

22 oldal

Graz, 1949. XII. 15.

SZERETETTELJES, MEGHITT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS REMÉNYTELJES, BOLDOGABB UJESZTENDŐT KIVANUNK MINDEN BAJTÁRSUNKNAK ÉS OLVASÓNKNAK!

A KOMINFORM ÉRTEKEZLETE UTÁN

SÜRGŐS TÁRGYALÁSRA ÜLTEK ÖSSZE A NYUGATI VEZÉRKAROK

Miért hiányzott Pauker Anna az értekezletről? - Sztrájk-hullámok rendezése a legujabb Kominform-parancs! - Szenzációs részletek Nyugat-Európa védelmi tervéből!

MAGYARORSZÁG kétesértékű dicsőség -
hez jutott a Kominform Gallya-tetőn
megrendezett ötnapos ülésével.
Nagyszabású rendőrségi intézkedések
után, november 15.-én ült össze a Kom-
inform értekezlete. Először az 1948
juniusi, bukaresti ülés óta, amelyen
Titót kiátkozták! Ezen az ülésen a-
zonban

nem csak Titó hiányzott a meg-
szokott együttesből, hanem -
Pauker Anna is,

akiről még nem nemrég az irta a
tekintélyes LIFE c. amerikai folyó-
irat, hogy "Európa leghatalmasabb
asszonya". Hol volt Pauker Anna? -
ez a kérdés izgatóbb, mint az egész
értekezlet tárgysorozata. Beteg volt?
Vagy - akadályoztatva volt a megje-
lenségében? Mindenesetre újabb tápot
kaptak azok a híresztelések, melyek
szerint Pauker Anna kegyvesztett lett
és "Moszkva leghüségesebb lánya" az-
óta már talán valamelyik NKVD bór-
tön foglya...

MAGA a Kominform-ülés cseppet sem
érdekes, ha csak azt olvassuk el, a-
mit ott - beszéltek. Határozatok a
szociáldemokrácia ellen, a "Szovjet-
békemunka" erősítésére, az u.n. bé-
ke-partizánok /?/ által és más, ha-
sonlóan értatlannak látszó dolgok.
De egyes nyugati lapok tudni vélik,
hogy nem csak beszéltek a Gallya-
tetőn, hanem - tárgyaltak és hatá-
roztak is.

Uj, minden eddiginél hatalma-

sabb sztrájkhullámnak kell
végigsöpörnie Európán,

hogy a Marshall-terv hatásait
lerombolja, tartósan megzavarja a
békés munkát, a gazdasági megerő-
södést és a Nyugat katonai előké-
születeit! Alátámasztja ezeket a
feltevéseket, hogy a Keleti-Blokk
államain kívül csak Franciaország
és Itália kommunista vezérei vet-
tek részt, vagyis a különösen ér-
dekeltek. Kétségtelen, hogy a Kom-
inform-értekezlet kiosztotta az új
szerepeket, s megszabta a legköze-
lebbi fél év kommunista harci tak-
tikáját. Ha jól a mélyére nézünk
ezeknek a határozatoknak és az a-
zóta mutatkozó eseményeknek, azt
kell hinnünk, hogy

a Szovjet kénytelen volt a
politikai rohamunka ősré-
gi eszközeihez visszatérni
-- a nyugtalanság keltésé-
hez -- de a döntő akciót a
hatalom megszerzéséért el-
kellett halasztania!

Megint ott áll tehát Európában, a-
hol két-három évvel ezelőtt: csak
reményeket táplálhat /azokat is
egyre csökkenő mértékben/, de az
eredeti sztálini program: öt év
alatt megszerezni az európai ural-
mat: csodát mondott! Valószínűleg
a háború kilátásait és lehetőségeit
is megvitatták kominformék. Az a
nagy csond azonban, ami Titó körül
van, arra mutat, hogy a fegyveres
konfliktus kirobbantását elhalasz-

tották szebb időkre, amikor már tényleg lesz megfelelő minőségű és mennyiségű atombombájuk. Hogy mindennek mi az oka? A már említett erőteljes nyugati gazdasági, politikai és katonai öntudatra ébredésen kívül a saját belső gyengeségük felismerése.

A SZOVJETEN belül is recseg-ropog minden, de a csatlósoknál még inkább Kosztov, a volt bulgár miniszterelnök most folyó pere is ezt bizonyítja. Sok a titóista a csatlósoknál, akik ellenállnak az orosz "kultura" kizárólagos érvényesítésének. Egyébként Kosztov volt eddig az egyetlen, akin a moszkvai "előkészítés" nem fogott és tagadta b ősségét. Sorsa azért nem kétséges, ő is lógni fog...

NAGY feltűnést keltett, hogy a Kominform értekezlete után, nov. 28.-án sietve összeültek az USA, Nagy-Británia és Franciaország vezérkari főnökei, hogy az észak-atlanti térség védelmét megbeszéljék.

A KÜLÖNBEN titkos ülésről kiszivárgott, megbízható információk szerint a következő, alapvető, általános tervben állapodtak meg.

1. A kontinensközi stratégiai bombázások előkészítését és keresztülvitelét kizárólag az USA vállalja.

2. A rövid- és középtávu bombázásokat és a légi elhárítást Anglia és Franciaország, valamint --a támadás céljához mindenkor legközelebb fekvő-- többi szerződéses állam látja el.

3. A stratégiai hajóhad-műveleteket az USA, Anglia, Franciaország Belgium és Hollandia közösen terveznek és hajtánák végre.

4. A földi haderők zömét a nyugateurópai nemzetek adnák, az USA és Kanada pedig "mozgósításuk arányában" küldenek erősítéseket.

5. Minden regionális tervet az egész Atlanti-térség általános védelmi tervéhez idomítanak.

A VEZÉRKAROK fenti határozata azt mutatja, hogy a Nyugat részéről addig nem lehet szó háborús kezdeményezésről, amíg a nyugat-európai nemzetek a rájuk kivetett földi haderőt ki nem állítják, ill. fel nem szerelik. Az amerikai fegyverkezési segítség viszont csak most, december közepén kezd a nyugatra beérkezni. Most várnak Angliába 200 B29-es bombázót és nagyobb mennyiségű Sherman-páncélost, Franciaországba pedig kézi fegyvereket, géppisztolyokat, tábortűzést és könnyű pncélosokat. Problémát jelent még a Nyugat-Németországi haderő felállítása is. A franciák és angolok energikus ellenzésére az USA egyelőre elejtette az önálló német haderő felállításának tervét. Megbízható hírek szerint "önkéntes" hadsereg felállításáról lehet szó a tavaszra, amelyben a német egységekkel egyesesen a felszabadítandó államok egységei is szereplnének, általában amerikai legfelsőbb vezetés mellett. Ez azonban időt vesz igénybe, és így a jövő esztendő egész nyugodtan rászánhatjuk a nyugat-európai felfegyverkezésre. A katonai döntés tehát --amennyiben az a Nyugatról indulna ki-- a jövő év telénél előbb nem várható. Más volna a helyzet, ha az oroszok előválnának. Ez azonban a fentebb mondottak miatt nem valószínű. Így az 1950-es évet egy politikai vákumnak tekinthetjük, mindig fenntartva egyrészt a békés megegyezés /az oroszok európai visszavonulásának/ lehetőségét, másrészt egy előre nem látott, kétségbeesett robbantást.

AMERIKA kétségtelenül a belső elmállasztás politikáját igyekszik érvényesíteni, ha csak erre a legkisebb kilátással rendelkezik is. Igyekszik azt a rést, amit Titó ütött a Szovjet-blokkon tágítani, a Szovjet és csatlósainak kisebb-nagyobb belső repedéseit elmélyíteni, hogy egyrészt a Szovjet ne tudjon háborút kezdeni, másrészt, hogy adandó alkalommal ez a belső gyengeség katasztrófává változzék a bolsevikiek részére.

1950 látszik tehát az utolsó esztendőnek, ami még a végső döntést megelőzi. Nagy idő, de nem kibírhatatlanul nagy. Istenbe és magyarságunk örök erejébe vetett hittel -- ki fogjuk bírni...

A VASFÜGGÖNYÖN TUL

MAGYARORSZÁGON a novemberi Kominform-értekezlet volt a legnagyobb közelmúlt esemény, amiről azonban külpolitikai cikkünkben már beszámoltunk. A közeljövő legnagyobb eseményének viszont Sztálin 70-ik születésnapjának megünneplése ígérkezik, amire a pesti bérenc-kormány az egyiptomi gula-építetők vasszigorával hajszolja újabb és újabb "felajánlásokra", más szóval túlnyomra a "felszabadult" proletárokat. - A gazdasági és szociális élet teljes állami, sőt pontosabban: teljes párt-ellenőrzése és irányítása tovább folyik. Már a legkisebb kiskereskedések elkommunizálása van műsoron, vidéken pedig a "termelő-szövetkezetek" álarca alá bujtatott kolhosok szervezése folyik lázasan. - Érdekes hír: Rajk özvegyét, nyolc hónapos kisfiával együtt Oroszországba deportálták. - A forint valószínű lebélyegzése miatti pánik az üzletek valóságos kifosztására vezetett. Mindenki szabadulni igyekezett még megmaradt forintjaitól, az üzletekben tumultuózus jelenetek, sőt verekedések zajlottak le. A dollár fekete árfolyama már a 200 frt. körül mozog. - Az elemi és a középiskolák 70 új tankönyvet kaptak az új tanévre, 3 és fél millió példányban, természetesen most már kizárólagosan szovjet-kulturális alapon.

KELET-NÉMETORSZÁGBAN, a szász Érchegységben elterülő uránérc-bányákban, amelyek tudvalevően szovjet kézben vannak, óriási tűz ütött ki, ami a szerencsétlen, kényszermunkára ítélt bányamunkások közül közel 3.000 áldozatot követelt. Az oroszok a tűz oltásában legelsőként résztvevő környékbeli tűzoltóságot összetertették és likvidálták, nehogy - beszélhessenek...

A KELETI-BLOKK államain belül az árucseré erősen megnőtt. az 1938-beli 168 millió dolláros forgalommal szemben 1948-ban 483 millió dollár volt a forgalom. Ennek nagyrésze a Szovjet és a csatlósok viszonylatában bonyolódott le, ami annyit jelent, hogy a Szovjet tervszerűen kifosztja a csatlósait. Az árakat ugyanis a Szovjet állapítja meg, nevétségesen alacsonyban. Pl. a vegyestulajdonú dunahajózási vállalatoknál a Szovjet a mindenkori tarifa 50%-át fizeti!

CSOPORTOS KIVÁNDORLÁS KALIFORNIÁBA

Bajtársi-Levélünk 12. és 13. számában részletes közléseket tettünk a kivándorlást illetően. Tényként kell azonban megállapítanunk, hogy főként polgári olvasóink, akik a kivándorlásra jelentkeztek, nem pontosan és közléseinknek mindenben megfelelően jelentik be adataikat. Különösen nem közlik IRO tagságukat és annak számát; jelenlegi címüket és előző foglalkozásukat. Mivel sem időnk, sem költségünk nincs a hibánkon kívül álló hiányságok pótlására, kérjük az érdekelteket, küldjék be pótlólag a kért adatokat, hogy második névjegyzékünk kiküldése nagyobb késedelemet ne szenvedjen!

AKI KARACSONYI AKCIÓNKBÓL csomagot kapott és abban talál egy kis levélkét, ne feledkezzen meg arról, hogy küldőjének megköszönje az ajándékot!

GYEREKEK! Itt közöljük találós-kérdéseinkre a megfejtéseket: 1. A lékvárban. 2. A kovács. 3. Telefánt. 4. Pufóka. 5. Zabalna.

FÉRFLAK! Itt vannak az udvariassági vizsga helyes feleletei! 1. Leveszi. 2. Felfelé: előtte, vagy oldalt, lefelé: mögötte, vagy oldalt. 3. Először a házi asszonyt, utána a többi hölgyeket korszerint lefelé és végül a saját feleségét. 4. Nem! 5. Nem! 6. Mégis kézet szorít, hogy ne hozza zuvarba a háziakat. 7. Ugy tesz, mintha nem venné észre, de semmi esetre sem törli meg a tányért. 8. Leszállásnál: Ön száll le elsőnek, hogy a hölgyet lesegíthesse, felszállásnál Ön száll fel utoljára. 9. Bemenelelnél: Ön megy be előre, elsőként, távozáskor: utolsóként. 10. /Sajnos/ nem szabad!

SZEREZZ ÚJ OLVASÓKAT A B-L-NEK, HOGY TOVABBFEJLESZTHESSÜK!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

1949. KARÁCSONY
.....

Legtöbbünknek, akik itt kint vagyunk: az ötödik... Az ötödik hazátlan, idegen Karácsony. Az ötödik Szeretet Ünnepe a szeretetlenségben, az ötödik Reménység Napja a reménytelenségben. Az elsónél azt hittük, hogy az utolsó lesz és "jövőre" már otthon --Istenem! -- Otthon!-- gyújtjuk meg a magyar Szeretet lángjait. A másodiknál sem türelmetlenkedtünk még, csak valami kis bizonytalanságot láttunk a gyertyafény remegésében. A harmadiknál már halkán sóhajtottunk, de inkább csak magunkban, befelé... Tavaly... tavaly már magunk elé bámultunk, messzenéztünk a keleti hómezők felé és szemünkbe lopózott egy könnycsepp... Az idén..? Az ötödik "fekete" Karácsonyon... - Nem, Magyar Testvérek! Nem sirunk 1949. Karácsony n! Nem borulunk le az üres asztalra, nem engedjük át magunkat a keserves, tépő gondolatoknak! K a r á c s o n y van, Testvérek! Nem ünnep ez, nem egyetlen nap, egyetlen este, hanem az örök Szeretet és örök Remény apadhatatlan forrása. Nem sirunk, nem bánkódunk, nem süllyedünk el a vörös reménytelenség mocsarában. 1949. Karácsonya nem stáció a száműzetés Kálváriáján, hanem - pihenő a hazafelé vezető úton. 1949. Karácsonyán az örömet érezzük, hogy - vagyunk. És a reménység árad végig rajtunk, hogy - leszünk is! Isten Fianak az első órái, itt, a Földön: a mi örök hitünk és bizonyosságunk emlékeztetője. Figyelmeztetés, hogy minden szenvedés felolvadhat a szeretet csodálatos melegében. Csak - szeretni kell tudunk. Csak szabadjára kell engednünk a lelünk legmélyére internált, eltagadott, megszegyenlett vágyat - a Szeretetet. Nem igaz, hogy mi gyűlölők vagyunk, nem igaz az, hogy csak marakodni tudunk, hogy csak megmeztelenített fogakkal tudunk viczorogni egymásra!

Magyar Testvérek! Az összetartó és megtartó szeretet ezer és ezer példája él és tesz csodát köztünk. Gyenge, beteg asszonyok virágkezeli nyomán öröm csendül és jószág árad sorainkban. Nehézmunkájú férfiak kis és nagy ajándékai elesett szívekbe találnak és felmelegítik a dermedt lelkeket. A Magyar Csendőrök szeretet-Közössége ez idén is fellobbantja a jószág és boldog adás fáklyáját. Adni akartunk, tehát adunk is. Kicsi ajándékokat és nagy-nagy szeretetet! Reményt adunk és hitet hirdetünk: 1949. Karácsonya nem a magányos bánat ünnepe számunkra, hanem a nagy Magyar Család új, boldogabb életének vidám születésnapja!

Testvérek! Tegyétek össze kezeteiket Karácsony szent estéjén, amikor világra született valamennyiünk közös életforrása: a Szeretet! És imádkozzatok értünk, magyarokért, itt kint és odahaza! És teljen meg a szívetek reménnyel és bizalommal: mert úgy lehet, ez a Karácsony volt a mi utolsó "fekete" Karácsonyunk... /n.r./

BUCSUZUNK AZ Ó-EVTŐL
.....

Most pedig bucsuzunk el az Ó-évtől, 1949-től... Ettől a gondterhes, nélkülözésekkel és valóra nem vált reményekkel telt esztendőktől.

Amikor beköszöntött, hány magyar szív dobbant meg! Hány örömtűz lobbant fel a már csüggedt, homályos szemekben! Hány "Boldog Ujesztendőt!" hangzott el! Mindenki remélt, szövögettük álmainkat, a közös, nagy magyar álmokat: Hazánk felszabadítását!

A magyarok Istene azonban nem látta még elérkezettnek az időt a felszabadításhoz. Miért? Mert - bűnösök voltunk és vagyunk. Még "nem bűnhődte meg" a magyarság a multat, apáink és saját magunk mulasztásait. Es esténként nagyon kevés ajakról száll az ima: "Uram, bocsásd meg a mi vétkeinket..!"

A hontalanság előtti Szilveszter éjszakán, mikor beköszöntött az új év, harangok zugása temette a multat és üdvözölte a jövőt. Gyula diák lelketverő hangja süvített az éjszakába... S utána felesendült a mi örök imádságunk: a Szózat...

Az idén nem halljuk a magyar harangok zugását, sem Gyula diák hangját, de egyet hallunk és ezt minden igaz magyarnak hallania kell:

"HAZADNAK RENDULETLENUL LEGY HIVE, Ó MAGYAR!" /s.l./

A SZERKESZTŐSÉG ÜZEN:

CIMVALTOZAST kérjük velünk azonnal közölni! A címet kérjük nyomtatott nagy-betűkkel írni, hogy elkerüljük a tévedéseket!

ANGLIÁBAN ÉS FRANCIAORSZÁGBAN tartózkodó olvasóink felkérésére közöljük, hogy a B-L hozzájárulást nemzetközi kupónokban is beküldhetik. A B-L-nek fix előfizetési díja nincs, mindenki annyit küld be, amennyit anyagi helyzete megenged és amennyit a B-L megér a számára!

KIVÁNDORLÓK! FONTOS! Kiadásunkban megjelent kb. 5-5.000 törzsszó tartalommal, kiejtéssel és rövid nyelvtani összefoglalással ANGOL-MAGYAR és MAGYAR-ANGOL szótár! A szavak a mindennapi életben leggyakrabban előforduló szavak köréből vannak gondosan kiválogatva. Ár: 18-18 Sch. Most megjelent új példányok megrendelhetők a B-L címén, a pénz előzetes beküldésével, vagy utánvétellel /ez esetben a postaköltséget felszámítjuk!/. Kivándorlóknak életfontosságú! Nyelvtudás nélkül nincs boldogulás!

JANUARTÓL KEZDŐDŐEN folytatásos kisregényt közlünk Kaszás-Nagy Máté tollából. Kérjük erre ismerőseink figyelmét is felhívni, hogy a B-L-et idejében megrendelhessék. Regénymellékletünket csakis azoknak lesz módunkban megküldeni, akik hozzájárulási díjukat beküldték, mert ez 2 oldallal növelni fogja Levelünk terjedelmét és a ak megfelelően a költségeit!

DECEMBERI ÖSSZEVONT SZÁMUNK 22 oldal terjedelemben ad érdekes és változatos olvasnivalót olvasóink kezébe. Irodalmi mellékletünkben szándékosan mellőztünk aktualitásokat és alkalmi közleményeket, egyetlen kis karácsonyi vers kivételével. Azt akartuk u.i. hogy tengerentúli olvasóink -akik jóval Karácsony után kapják meg e számunkat- "időtálló", mindenkor érdekes olvasmányhoz jussanak, egész családjukkal együtt!

M A N U S K R I P T - K E Z I R A T I - Saját sokszorosítás! ADRESSE: UNGARISCHE KAMERAD - SCHAFT, GRAZ, Geidorfgürtel 49. Ungarische Baracke, AUSTRIA

Ezuton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött...¹⁰⁺¹⁰... hozzájárulást!

EMIGRÁNS-ÖSSZEFOGÁS GRÁCBAN. November 26-án a gráci St. Anton templomban a magyar, bulgár, szerb, horvát, ukrán és orosz emigránsok népes részvételével szent misét celebráltak a bolsevizmus halott és élő áldozataiért. Ez volt az első, nagyszabású, szervezett összejövetel, ahol a különböző nemzetek menekültjei, a közös ellenség: a bolsevizmussal szemben megtalálták és megfogták egymás kezét.

BORBÁLA-ÜNNEPELY GRÁCBAN. A Steiermarki tüzerbajtársak öt év óta először ünnepelték meg az emigrációban védőszentüknek, Szent Borbálának névün -nepét. A jól sikerült bajtársi összejövetelről közöljük annak ünnepi mondatát, ami Levelünk ismert cikkírójától, az ünnepély rendezőjétől, Domine II-től származik: "Csak annak a népnek adatik Haza, amely nem tagadja meg Hőseit és Martirjait!"

KEDVES OLVASÓINKNAK ezuton is kívánunk kegye emteljes, örömteli Karácsonyi Ünnepeket és egyben hálásan köszönjük a B-L-hez beérkezett jó kívánatokat, amelyekre --idő hiányában-- nem tudunk személy szerint válaszolni. Ugyancsak hálásan köszönjük a Karácsonyi Akciónkra beérkezett és még ezután beküldendő adományokat. Karácsonyi ünnepélyünkről januári számunkban fogunk részletesen beszámolni. Tehát még egyszer: nagyon kellemes és szeretetteljes Karácsonyt és boldogabb és reményteljesebb Új Esztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak és minden jószándéku becsületos magyarnak itt kint és a vasfüggöny mögött egyaránt!

PÉNZES MIHALY főtörm-t keressük! Aki a címét tudja, sziveskedjék azt a Szerkesztőséggel közölni!

IGY IRNAK OLVASÓINK: -- "Másodszor kaptam kézhez a B-L-et. Mint cső-gyereket, már az első oldalon látott kakastollas kalap is örömmel töltött el, mert az én apám is ilyent hordott. Még inkább növelte örömet a lap tartalma. A változatosság mellett az önzetlen segíteni akarás és a közösség szolgálata, a magyar lélek megmentésére való törekvésük - közös nevezőn van az én hivatásommal!... Sietek azt az erkölcsi tőkét megnövelni, amit az olvasók kinyilvánított szeretete jelent, hogy ez adhasson erőt ahhoz, hogy így dolgozhassanak. Egyidejűleg feladtam címükre egy kis hozzájárulást, hogy lapjukat fejleszthessék. Magyar szeretettel köszönti k. mindnyájukat a magyar cső-családnak egy pappá lett fia." V.I. Ausztr.
 "Címre küldött B-L-et köszönettel vettem. Őszintén szeretett lapunkat a szerkesztőség munkát és pénzt nem kimélve állítja elő és az ingyen elküldött lapok után semmi anyagi ellenszolgáltatásban nem részesül, pedig szerintem ez igen fontos volna, hogy a lap terjedelmét emelni tudja. A B-L-t sok fiatal, egészséges, egyedülálló és átlag jól kereső magyar testvér kapja ingyen. Ezt nem tartom helyesnek. Szerintem, ha valakiknél ma is cső, vagy igaz magyarnak tartja magát, annak nem szabad pár fillért tekinteni, ha mindnyájunk lapjáról van szó!" B.B. Anglia.

"A karácsonyi ünnepeket valószínűleg már az USA-ban fogom tölteni. Új címet rögtön közölni fogom. Addig is a köv. B-L számból kérek 2-2 példányt félretenni. Azért megyek ki, mert dolgozni akarok a családomért és a jövő csendőrség érdekében is, abban a szellemben, ami az eddigi cikkeimben is tapasztalható." K.S. Németország.

"Magyar Csendőr Barátaim! A B.-L. 14. számában azt a kérdést intéztétek olvasóitokhoz, hogy mit szeretnek leginkább olvasni? Az én részemről k. lapotoknak minden cikke kiváló. Én minden sorát szeretettel olvasom, mert tudom, hogy magyar cső szivekből fakadnak azok, azoktól a magyar cső-k-től, akikkel együtt dolgoztunk a magyar boldogulásért. Küldjétek csak lapotokat minél gyakrabban, mert ezek adnak nekünk itt kint a szenvedések elviselésére erőt, a további küzdelemre pedig kitartást. Szép munkátokra Isten áldását kérve, szeretettel üdvözlök: B.S.v. főjegyző, Tirol.

"Szerény helyzetünkhöz mértén igyekszünk mi is szegény sorsban élő bajtársaink szomorú helyzetén segíteni, kicsiny ajándékunkkal. A B-L az egyedüli ujság, amely erőt ad az élet további küzdelmeihez. Amikor már közeleg az idő, hogy a B-L-nak jönni kell, munkánkából hazajövet kérdezzük egymástól, vajjon megjött-e máma? Annyira érdekes minden szava, hogy alig tudjuk abbahagyni az olvasását. Hálásan köszönjük a szerkesztőségnek, hogy ezzel a nagyon kedves ujsággal ilyen nagy örömet szereznek nekünk." K.F. és felesége, Anglia.

"Hálán jeléül fogadjak legőszintébb elismerésemet a B-L nivójának ugrás-szerű emelkedéséért. Merem állítani, hogy most már bármelyik nyugaton szerkesztett lappal bátran felveheti minden téren a versenyt." Sz.E.Fr.o.

"Kezembe került a B-L 13. száma, melyet a legnagyobb örömmel olvastam végig. Igazán örülök, hogy ennek a derék Testületnek vannak ilyen fardatságot nem ismerő tagjai, akik a hontalanságban is törődnek egymással s a száműzetésre ítelt magyar betűvel és szóval. Én nem mint cső írom ezeket a sorokat, mert én egyszerű munkásember vagyok, akinek épügy, mint Önöknek egy bűnön volt: mértén magyar lenni. Kérem, sziveskedjenek a B-L-t címre megküldeni és egyben az árát is közölni." M.O. Salzburg.

"Örömmel olvastam a B-L-t, de azt megállapítani, hogy mit olvasunk belőle legszivesebben, roppant nehéz, mivel minden cikke kiváló és érdekes. Sokan lesznek, akik a politikai részt nevezik elsőnek, mert az igazán ninen oldalról megvilágítja a helyzetet, de részemről minden cikket egyformán kiválónak tartom." R.K. Felső-Ausztria.

"Nagy örömmel olvastam kedves lapjukat és nagy megelégedéssel írhatom, hogy a legjobb valamennyi között. Sajnos, kivándorlás előtt állok, a tengerentuli címet majd meg fogom írni, s azután meg oda küldjék a lapot, amit mindig szeretettel olvasok. A hozzájárulási díjat onnan is fogom, természetesen, küldeni. Sok szeretettel üdvözlöm mindnyájukat: egy volt cső-szabó H.L. Timelkan.

KÖSZÖNJÜK KEDVES OLVASÓINK SZERETETÉT ÉS ELISMERÉSET, AMI SZAMUNKRA A LEGNAGYOBB ERŐT ADJA TOVABBI MUNKANKHOZ! MEGŐRIZZUK A MAGYAR SZÓ LANGJÁT!

KARÁCSONYÉJ 1944.

Vad szél kavarta a hópelyheket
és az eső is sűrűn szemetelt,
Szent Karácsony ünnepén a távolból
ágyulövésre ágyuszó felelt.

Hős honvédek ezrei feküdtek,
s alakjuk az éjben összefolyt,
gránátok robbanása elnyomott
halálhörgést és emberi sikolyt.

Távol és közel a leszállt éjben
ezernyi tanya lángolva lobog
és e menydörgő robajok között
az ember ezer veszélyben forog.

Hajnal felé elhalt a harci zaj,
megpihennek a fáradt emberek,
távolból hallózik ide az ének:
"ÜrvendjeteK, Krisztus megszületett!"

A fáradt honvédek is meghallják
és némelyik hangosan felzokog;
míg füzetem fehér lapján lassan
megszületnek az újabb mondatok.

/Sz.F./

KASZÁS-NAGY MÁTÉ:A KERESZT

Nem tagadom: bolondul vert a szívem; amikor a nehéz, megvasalt tölgyfaajtó kinyílt előttem és az ukrán szerzsán berugott a börtönbe. Egy pillanatig pisllákolva álltam az alig-világos derengésben. Emelyítő dohszag és mosdatlan emberi testek nehéz párája csapta meg az orromat. Rémült, lélekzettel, hirtelenül megfagyott csöndbe ütköztem. A tölgyfaajtó be-durrant utánam és ekkor... ekkor halk, megkönnyebbült sóhajok neszéhal-lottam mindenfelől.

Valaki megmozdult az élőképbe dermedt tömegből: jóképű fiatalember lépett elő. Bemutatkozott. Szobaparancsnok, civilben tanár, most - kém. A szokásos, kölcsönös kérdezősködés után így szólt, valami furcsa, sipoló hangon:

- Nézz körül! Ez lesz az - otthonod!

Széles gesztussal, mintha meg akarná tágitani a csurgó falakat, körülmutatott a pincében. Szép, szabályos pince volt: négy fal, plafon és cementpadló. Semmi más. És dohszag és pára és szörnyű, kibíratatlan reménytelenség.

- Nem túl kényelmes - folytatta kényszeredett mosollyal. - De... két hónapig ki lehet bírni. En legalábbis azóta birom egyfolytában. Sajnos, most egy kicsit sokan vagyunk és így nem jut mindenkinek fekvőhely. Felváltva kell aludnunk, - már aki tud ebben a cudar hidegben. Addig a többi áll, vagy összezsugorodva ül, mint egy kőkorszakbeli halott. A koszt elsőrendű: naponta egyszer üres leves, semmi más... - Hirtelen komolyra fordult a hangja:

- Kihallgattak már?

- Igen.

- Mi vagy? Kém?

- Igen - nevettem el magam, - azzal kezdte a major, hogy fasiszta spión vagyok.

Bólintott. Most katonástartásu, ősz bácsi bökött felém csomós ujjával:

- Kaptál odafönt?

Megtárogattam dagadt államot:

- Nem volt túl veszélyes. Csak a falrabámulás kellemetlen egy kicsit.

- Igen - mondta a tanár, - ez meglehetősen ronda. Dehát tulesik az ember rajta. Általában - tulesünk mindenben...

Osszeszorult a szívem, amikor a hangjából kicsendülő reménytelenséget hallottam. Megpróbáltam vigasztalni:

- Fiatal vagy még! Egy pár hónap, vagy év elfelejtet veled mindent.

Rámnézett. Megdöbbenem. Üresek voltak most a szemei. Egy pillanatig szinte azt hittem, hogy vak. De csak a lélek aludt ki benne. Lassan, majd-nem csak magának mondta:

- Várd meg az éjszakát. Majd más lesz a véleményed...

Fáradt volt, öreg és végén volt már minden utnak...

Nem feleltem. A tömeg még állt körülöttünk, de most mindenki hallgattott. A sarokban, távol tőlünk, mozdulatlanul, messzibe néző szemekkel, egy fiatalember ült. Hátával a csurgó falnak támaszkodott és elbámult valahova, a semmibe. Furcsa, bizarr kép volt. Ugy éreztem, ez még a töbinél is jobban szenved, mert - egészen eg édul van.

- Ki ez? - kérdeztem.

Egy kis torzonborz emberke válaszolt. Hozzámhajolt és lehalkította a sipolását:

- Orosz katona. Kirgiz.

- Orosz? - kérdeztem meghökkenve. - Hát a saját embereiket is bezárják ide, közénk?

- Valami titok lappang körülötte - sipolta a torzonborz bizalmasan.

- Kékrevert szemekkel hozták be ide, négy-öt napja. Azóta ott ül, nem beszél senkivel, nem is igen eszik, pedig a pajtásai be-becsusztatnak neki kenyeret, szalonnát. - Még közelebb hajolt. - Azzal vádolják, hogy áruló lett. Elárulta Sztálint!

Odamentem a kirgizhez. Leültem melléje. Nem nézett rám, én se szól - tam hozzá. Ültünk, ültünk, mindegyikünknek más-más bánat a szivén, más-más irtózat a lelke fenekén. De valahogy, mégis, testvérek voltunk ebben a fekete testvértelenségben. Láthatatlan áramlatok cserélődtek ki köz - tünk, s furcsa, szótlan bizalmasság hajlitott bennünket egymáshoz. Én sem szóltam, ő sem szólt. Csak ültünk és bámultunk a semmibe.

Este, amikor a szobaparancsnok beosztása alapján lefeküdt, aki soron volt és a virrasztók megkezdték álldogálásukat a nedves falak mentén, megszólalt a kirgizem:

- Te ... most...?

- Most - bólíntottam.

- Spión?

- Spión.

Nem szólt rá semmit. Hallgattunk megint. Lassanként rámfeküdt a nyomott levegő és a nap friss nyomorusága és elernyedtem. Nem aludtam, csak lebegtem ébrenlét és alvás között.

Egyszer csak, hirtelen, szívfacsaró sikoltás szúrt bele a pállott csind - be. Felültem. Furcsa, titokzatos erő zúgott át a társaságon. Nem mozdult senki, de tudtam, tudtam, hogy mindenki feszült vigyázzban szorong a vackán. Az elmállott vonások kiélesedtek, a tompult tekintetek felgyulltak és éreztem, hogy az agyongumibotozott tenyerék hirtelen kemény ököllé dacosodtak. Egyetlen alak állt fel csupán a tömegeből: a fiatal tanár. Feszés léptekkel odajött hozzám. Letérdelt mellém.

- Gyere! - mondta halkán. Most nem sipolt a lélegzete. - Gyere! Tudnod kell, hogy mi történik!

Újból felhangzott a rémületbe fulladó sikoltás, a megdöfött állat utolsó bucsuzása.

- Meg... meggyilkolnak valakit? - dadogtam.

Ránnézett és lassan, rekedten felelte:

- Asszonyi sikoltás volt.

Megdöbbentem:

- Asszonyok ... itt?

Bólíntott. Hirtelen a kirgizre pillantottam. Ugyanugy ült, mint ed - dig. De az egész teste megmerevedett. Mint egy ugrásra készülő, karcu párdúc, minden idegét és izmát felajzotta, sárga szemei, mint ferdelam - pionok, világították a féhomályban.

A tanár megfogta a kezemet, s felhuzott. A Judás-lyukhoz botorkáltunk.

- Nagyon sajnálom, pajtás - mondta, - de meg kell tanulnod gyűlölni ezeket a bestiákat.

Kinéztem az ablakon. Hirtelen megállt bennem az élet. Ruhátlan asszo - nyi test feküdt az őrség táborigyán. Még birkózott. De az ütések las - san elnémitották. Ot katona állt fölötte, a pálinka kilobogott a szemükből.

Vadul rátámadtam a tanárra:

- Mért kellett ezt megmutatnod?

Csendesen válaszolt:

- Minden éjjel ezt fogod hallani... Meg kell tanulnod gyűlölni ezeket a bestiákat!

Visszavezetett a kirgiz mellé. Lerogytam és lehunytam a szemeimet. Csönd volt. Egyszer csak kis szoritást éreztem a karomon. Odafordultam. A kirgiz bámult rám, izzó kutyaszemeivel. Sokáig tusakodott, mig megszólalt.

- Te ... Krisztosz?

- Igen, az vagyok.

- En ... mohammedán! - Hirtelen felmutatott a sötétbevesző mennyezetre: - Isten! - Utána megint hosszú-hosszu, órló csönd támadt.

+++

Körülbelül egy hét telt el az orosz időmalom szüntelen forgásában. Egyik este felvitték a kirgizt és reggel vérbeborulva cipelték vissza. Lefejtetem a ruhát róla. Tele volt zúzott és szúrt sebekkel. Be kell kötni! - ez volt az első, sürgető gondolatom. Mindenki felajánlott egy hasítást az ingéből, csak olló, vagy kés kellett volna a művelethez. Valaki kinézett a Judás-lyukon. Nikolaj volt őrségen, egy öreg, jóindulatu kakázusi. Bicskát kértünk tőle, igyekeztünk megmagyarázni neki a sürgető helyzetet. Brummogott, káromkodott, de a kirgiz néma szenvedése meghattotta az öreget, odaadta a bicskáját. Nagy bűn volt odaadni, még nagyobb nálunk tartani. De a kirgiz szó nélkül zsebrevágta. Másnap összesodort dohánylevelet hozott be a nadrágjában egy előrelátó, új sorstársunk. Nosza, a kirgizhez, a bicskáért! Megrázta a fejét. Megdöbbenve bámultam rá.

Csak egy percre add ide! Nézd, dohányt kaptunk, cigarettázhatunk...

Nem is válaszolt. Elöntött a düh. Mostan, kötözgettem, ápoltam ezt a bitangot és nem adja ide a bicskáját..! Fogtam magam nagyhirtelen és elültem mellőle, a pince tulsó sarkába. Rá se néztem többé.

Két vagy három nap múlva azután, amikor már mindenki aludt, vagy legalábbis magábaroskadtan hallgatott, felrázott valaki. A kirgiz volt. Az ujját a szájára szoritotta. Már el akartam zavarni, amikor lopva előhúzott valamit a zubbonyából és belegyömöszölte a télikabátom zsebébe. Ujját megint ajkára szoritotta és visszaosont a vackára. Kihuztam azt a valamit a zsebemből és ... elszégyeltem magamat. Egy kis egyszerűen kifragott és összeácsolt fakereszt feküdt a tenyeremen...

Amikor megvirradt, négy katona törtetett be hozzánk nagy robajjal. Egyenesen a kirgizhez dübörögtek. Éktelen káromkodások között követeltek tőle valamit. A kirgiz némán állt, de sárga szemei izzani kezdtek. A szerzsán lassan levette a géppisztolyát. A foglyok tisztos távolságra húzódtak vissza, de engem valami megnevezhetetlen érzés arra kényszerített, hogy a közelben maradjak. A katonák háta mögött, kissé oldalt állva, lenyugözve figyeltem a készülő tragédiát. A szerzsán megint ráugatott a cövekegyenesen álló, néma fiura, s megemelte a géppisztolyt. Most hirtelen megértettem, miről van szó? A bicskát kérték számon tőle. Valaki besugta valahogy rájöttek, hogy a kirgiznél bicska van. Ezt akarták elvenni tőle. Ahogy ránéztem, tudtam, hogy nem fogja odaadni. És azt is tudtam, hogy a szerzsán beleereszt egy sorozatot. A kirgiz szemei szük réssé szorultak össze. A vonásai hirtelen megkeményedtek és szinte észrevehetetlenül összehuzta az izmait. Uristen! Ez rá akar ugrani a katonákra!

Valami megmagyarázhatatlan, fuldokló kapkodás rohant át rajtam. Meg kell menteni, meg kell menteni! Hirtelen a zsebembe nyultam és előrántottam a keresztet. Felmutattam, magasra tartottam a katonák háta mögött. A gyors mozdulatra odarebbentek a kirgiz szemei.

Csodálatos változáson ment keresztül az arca! Vonásai meglágyultak, elsimultak. Szemeiből kialudt a vadászó párdúc lángja. Leengedte a karjait. A teste szelid alázattal ernyedtt össze. Előlépett, előrenyujtotta a kezeit... A katonák megragadták és ő ment közöttük, felemelt fejjel, furcsa sugárzásban, idegenül. Egy pillantást sem vetett felénk.

De amikor elment mellettem, leesett a feje és hörgő sóhaj szakadt ki a melléből:

- Isten!

+++

Bencze Béla verse:

V á r t a l a k

Vártalak ma reggel...
 Még előttem állt egy hosszú-hosszu nap -
 megtöltötted illattal, izzel
 és tékozoltam, mint sugarát a Nap.
 A rózsák a kerítést ölelték,
 a szomszédban felsírt egy gyerek
 /erőtéljes, kedves bömbölés volt/
 és minden olyan valóságos.
 Nem öltöztek ködbe a hegyek,
 minden élt...
 Ruhád szövete szinte a karomhoz ért,
 kezéd lágyan a kezemre tapadt:
 annyira itt voltál ma reggel
 ... és később, délben is vártalak.
 A délután még sokat ígért,
 bár nem volt bőkezű, pazarló hajnal,
 félelem imbolygott benne, mint lápon
 a lidérc és baljós zavarral,
 finom homokként, peregetek a percek,
 gyenge ujjaim nem tarthatták fel,
 de annyira vártalak, hogy megfogtalak valahol
 az időben és láttam,
 hogy a hűvös alkonyban kabátot veszel.
 Még itt voltál, mikor az első csillag kigyult,
 melyet előre küldött szeliden a Holdnap,
 még éreztem, amint karomra simul fejed,
 azután este lett...
 És azt házudtam, hogy itt voltál, a Holdnak...

MIT JELENT EZ? - DOLLÁR-BLOKK, STERLING-BLOKK. Azok az országok, amelyek az USA-val állnak a legszorosabb gazdasági kapcsolatban, s importjuk legnagyobb része dollárban bonyolódik le, továbbá az USA-tól kapnak tőkéket /kölcson, vagy segélyként/ belső gazdasági életük felépítésére, a dollár-blokkhoz tartoznak. Ilyen a Marshall-tervben részesedő országok legnagyobb része, köztük Ausztria is. Azok az országok viszont, amelyek Nagy-Britanniával állnak hasonló szoros kapcsolatban - a sterling blokkhoz tartoznak. Ilyenek elsősorban a brit dominiumok /Ausztrália, Dél-Afrika, stb./ és a brit gyarmatok.

AUSTERITY. Angol, de egyéb nyugati ujságokban is gyakran előforduló szó. Annyit jelent "takarékoság", vagy még kifejezőbben: "szerény életmód". Az angol kormány programja ez, a fokozódó pénzügyi nehézségek leküzdésére. CANADA - indián szó, annyit jelent, hogy "gerczna". A prémeket szolgáltató erdők és vizek legértékesebb árujáról: a prémes állatok bundájáról /ez a gerczna! / kapta tehát nevét ez a hatalmas, na y jövő előtt álló ország.

FRITALUX. Most áll megalkotása előtt Franciaország, Itália és a Benelux államok /Belgium, Nederland, Luxemburg/ gazdasági, vám- és valutaszövetsége, ami újabb, hatalmas lépést jelentene az Egyesült Európa felé.

FAIR DEAL. Truman elnök nagy szociális programja, amellyel az amerikai kisemberek életszínvonalát akarja feljavítani, továbbá az u.n. gazdaságilag hátramaradt területek /mint pl. Afrika/ fejlesztését és ezzel általános jólétet kíván biztosítani az egész világon.

KOMINFORM. A "Kommunista Információs Iroda" rövidítése. A Komintern /Kommunista Internacionálé/ feloszlatása után, a háború után, hívta életre az azóta likvidált Zsdanov. Mint a Komintern utóda, a világkommunizmus céljait szolgáló tervező, szervező és irányító központ, természetesen a Szovjet mindenható vezetése alatt. Székhelye: Bukarest, főtitkára: Pauker-Rabinsohn Anna, a román külügyminiszternő.

HOGY IS KELL ELKÉPZELNÜNK "EGYESÜLT EURÓPÁT"?

SOKAT olvasunk és hallunk "Egyesült Európáról". Van is valami elképzelésünk róla, de ez a kép mindégünkben --vágyálmainknak megfelelően-- más és más. Pedig E.E. ma már sokkal több, mint álom, E.E. máris kezd valósággá válni...

AZ E.E.-MOZGALOM nem új keletű. Első komoly kezdeményezője Coudenhove-Kalergi volt. De mint minden első kezdeményezés, ez is bele kellett, hogy fulladjon a történelmi idők özönvizébe. Az idő csak most érett meg Európa egyesülésére. A győztes háború után a nagy vátesz: Churchill vette kezébe újból a fáklyát. Nemcsak azért, mert nyilván ezt szánja saját politikai életművének boltozatául, hanem, mert tudja, hogy

Európa egyesülése nélkül nemcsak a vén kontinens kisebb-nagyobb államai, hanem maga Anglia is elbukik és nyomtalanul beleolvad a kikerülhetetlenül közledő American Century-be! /Amer.évszázad/

CHURCHILL E.E.-ja tehát nemcsak politikai csucs-alkotása minden idők legnagyobb Európa-politikusának, hanem közgazdasági szükségesség is, de méginkább: az európai szellem megmentésére és továbbfejlesztésére irányuló utolsó kísérlet is, mielőtt az a keleti barbárság szörnyű rombolásai után a nyugati civilizáció gép-lelkébe belesemisülne...

IGY KELL NÉZNÜNK, sőt: látnunk az E.E. jelentőségét. És ha így látjuk, bizony, sok kedves álmunkról kell lemondanunk, hogy E.E. valóban az lehessen, amit tőle az európai ember és az európai múlt kötelező hagyományai várnak. E.E.-t nem szabad politikai divatként felfogni, reflexszerűen ismételtgetnünk, anélkül, hogy tisztában lennénk azzal, hogy E.E.-t nem azért fogják megcsinálni, hogy ezzel alkalmat teremtsenek Nagy-Magyarország visszaállítására. Sok józan meglátásunk mellett, mi a délibábok népe vagyunk és hajlamosak vagyunk egy-egy jól hangzó frázisra egész jövőnköt ráépíteni. Ezzel nem azt mondom, hogy E.E. frázis, mert nagyon is nem az! De mihelyt nem frázis, abban a pillanatban nem szabad játszadoznunk vele, nem szabad minden bajunkat meggyógyító politikai penicillint látnunk benne, hanem annak kell tekintenünk, ami:

az európai népek szétágazó érdekeiből megvalósítandó kompromisszumnak!

LEGMELYEBB FUNDAMENTUMA kétségtelenül az európai államok gazdasági elesettségéből következő összefogás szüksége. Ilyen összefogás, ha még csak kontúrjait mutatja is az E.E. szorosabb és szervezettebb összefogásának - a Benelux, az abból éppen most továbbépülő Fritalux, a Svedano, de maga - a Marshall-paktum is. Tulajdonképpen a Marshall-terv az első, nagyszabású organizációja Európának, egyelőre "segélyezési" alapon, de kétségtelenül azzal a szándékkal, hogy ez az együttműködés a M-segély megszűnése után is fennmaradjon. A közgazdasági bázis lesz a későbbiekben is a döntő, mert Amerika csakis ezen az alapon lesz hajlandó a harmadik világháború után végleg összeroppant európai életet újjáéleszteni. De a közgazdasági tényeket ezer és ezer politikai, népi, vallási, ideológiai, földrajzi, közlekedési, stb. különbség, sőt ellentét komplikálja. Ugyancsak

E.E. végeredményben a legtöbb nemzet most élő generációja számára - csalódás lesz!

MAGYARORSZÁG szempontjából E.E. kétségtelen csalódást fog hozni politikailag. Bármennyire fáj is kimondani, de valószínűtlen, hogy Nagy-Magyarország visszatérését jelentené. Mivel pedig, amit hoz, éppen a dolog természeténél fogva, hosszú-hosszu időre lefixálódik, változhatatlanná herevedik, így álmunk a távolabbi jövő számára is elvesznek. Ezért ne is ringassuk magunkat biztos csilódást hozó álmokba, ellenben

dolgozzunk azért, hogy m i n é l t ö b b valósuljon meg abból amit akarunk!

MIT AKARUNK? Egyetlen válasz van erre: Nagy-Magyarországot! És mivel elégednénk meg, ha erről nem lehet szó? Itt van a Ma magyar realpolitikájának legnagyobb gondja. Ezt sem forró fejű hadonászással, sem megható szónoklatok és szavalatok áradatával nem oldhatjuk meg. Csak tervszerű, józan és reális elgondolással és az ezért való tervszerű, makacs, de diplomatikus előkészítő munkával.

KÉTSÉGTELEN, hogy Délkelet-Európa rendezésének sulypontja Magyarország lesz, mert erre földrajzi fekvése, sem nem szláv, sem nem germán lakossága, évezredek politikai megbízhatósága Nyugat irányában, legfejlettebb mezőgazdasága és ipara, közlekedési hálózatának természetes és mesterséges adottságai, stb. alkalmassá teszik. Az is kétségtelen, hogy sem Szlovákiát, sem Erdélyt, sem Bácskát és Bánátot nem "csatolják vissza" hozzánk abban az értelemben, ahogy mi azt szeretnénk. De az is kétségtelen, hogy ezeknek a népeknek önálló élete közgazdaságilag annyira lehetetlen és annyira zavarná az általános európai közgazdasági és szociális egyensúlyt, hogy a velünk való szoros együttműködésre kényszeríteni fogják őket. Mármint: ennek a kooperációnak közjogi szerkezete, a Szent Istváni Magyarországgal szemben

valószínűleg egy Kárpáti Egyesülés formájában valósul meg,

önálló, de legfontosabb ügyekben /közgazdaság, külügy, hadügy/ közösen, sőt egységesen döntő államok egyesülése formájában. Ilyen és csakis ilyen alakban képzelhető el Nagy-Magyarországnak "visszaállítása", némi közjogi lemondás árán ugyan, de a lényeg megmentésével. Mert egy ilyen egyesülés élén mindenképpen Magyarország lenne a karmester, még akkor is, ha ezt semminemű alkotmánytörvény sem írná elő. Sőt, egy ilyen Kárpáti Egyesülés egy további, szélesebb konföderációnak: a Dunai Konföderációnak is magja lehetne és lenne is, amelyben már Ausztria, Románia és Szerbia is helyet találna.

NEKÜNK azt kell bizonyítanunk mindenhol, ahol csak módunk van erre, hogy

Magyarország minden más dunamedencei népnél megbízhatóbb politikai partner az angolszászok számára, tehát: az egész dunai konsztrukciónak is csak Magyarországra szabad felépülnie - éppen a Nyugat érdekében!

MINDEN más szentimentális bizonykodás donkihóteszerűvé teszi munkánkat, pedig erre az előkészítő munkára rettenetesen nagy szükségünk van, mielőtt még az E.E.-t "rólunk, de nélkülünk" megkonstruálnák! Akár bal, akár jobb, akár közép; akár zöldebb, akár rózsaszínűbb, akár szürke színű - minden jószándéku magyarnak ezt a célt kell követnie és ezért kell Amerikában, Európában és mindenütt máshol dolgoznia! Ez nem pártkérdés és nem ideológiai kérdés. Ez egyszerűen: jövő életünk egyetlen reális megoldási lehetősége. Nem azt mondom, hogy minden magyar tömörüljön "egy táborba" hogy ezért a célért küzdjön, mert - ugyesen tömörül. De ez nem is fontos. Ez a cél csakis apró részletmunkákból és nem gyönyörű memorandumokból épülhet ki, Magánkapacitálásoktól kezdve, a politikai fórumok meggyőzéséig --kinek-kinek mit engednek a lehetőségei-- mindenütt, ahol angolszászokkal és franciákkal összekerülünk, unos-untig ezt a gondolatot kell szuggerálnunk! Ne vágyálmokat, mert erre legyintenek, hanem realitásokat, amiket nem lehet meg nem hallgatni. Ettől még tartozhatunk ilyen egyesületbe, vagy amolyan szervezetbe, esküdhetünk Kis Péterre, vagy Fekete Ferencre, de egyénileg, mindig és mindenütt ezért küzdjünk! Ahogy ezt a cseh emigráció csinálta az első világháború idején.

NEM A KURTÖK, hanem a baráti beszélgetések hangja hallatszik a legmesszebbre...!
VAN PÉTER

AZ ELSŐ "NÉPI DEMOKRÁCIA" - a Mongol Népköztársaság most ülte fennállásának negyedik évfordulóját. 1945-ben "népszavazás" által szakadt el Kínától. 487.409 szavazó közül 487.409 /!/ a népi demokráciára szavazott. Most jutott aztán a világ eszébe, hogy akkor éppen - orosz megszállás alatt állott Mongólia...

HAJDU SANDOR elbeszélése:

Pezsgő Gergely uram önérzete

AZ EGYIK községben, ahol szolgálatot teljesítettem, igen nagy tiszteletben állott a községi hajduk parancsnoka, Pezsgő Gergely uram. Szolgálatkész, becsületes ember volt és egyébként is kiérdemelte a tiszteletet. Ő volt a legjobbképű, a legdaliásabb a hajduk között, neki volt a legzsinorosabb ruhája és a legtöbb csillag is az ő gallérján ékeskedett. Egy kis gyengéje volt azért Pezsgő uramnak is: majd minden este kótyagosan ment haza és ilyenkor bizony el-ellazsnakolta a feleségét

UJ FŐJEGYZŐT választott a község és az érkezése előtti napon diadalkaput állítottak az állomásnál és a községházánál. A diadalkapu készítésénél, természetesen, ott volt Pezsgő uram is. De ilyen nagy készülődések idején az asszony nép is kíváncsi, így hát megnézte azokat Pezsgőné asszony is. Mikor azután estére Pezsgő uram is hazavetődött, nem csuda, hogy egy kicsit kaptosabb volt, mint máskor szokott. Megkérdezte az asszonyt:

- Hát te hol jártál, mit csináltál egész nap, asszony?

A jámbor asszonyka el akarta mondani, hogy ő is megcsodálta a diszítéset a községben, s kezdte dicsérni a diadalkaput is. De alig szólt egy-két szót, máris ráfordult Pezsgő uram:

- Hallgass! Jobban tudom én, miből van, hisz én csináltam!

Az asszony elhallgatott, de amikor Pezsgő uram lecsillapodott egy kissé, folytatni kezdte, méghozzá lelkenedezve, hogy milyen szép nagy papirbetűkkel van kiírva a diadalkapura: "Isten hozott!". Pezsgő uram azonban dühbe gurulva ordított rá:

- Selyembetű! Asszony, selyembetű! Én csináltam! Hát te engem erőnek erejével bolondnak tartasz? Na majd megtanítlak én téged! Hol az a kötél? A KÖTÉL kint volt az udvaron, egyik eperfától a másikig felkötve és míg Pezsgő uram nagynehezen leoldozta onnan, az asszonynak ideje volt ajtót, ablakot bezárni és magát szabályosan eltorlaszolni. De, hogy Pezsgő uram nem tudott bemenni, hozzá fogott az ajtó döngetéséhez, úgy hogy a nagy lármára a szomszédok is összeszaladtak. Huzták, vonszolták, csillapították Pezsgő uramat, de ő még nagyobb haragra gerjedt. Esküdözött, hogy inkább szétszedi a házat, mégis megveri az asszonyt. Óvé a ház is, meg az asszony is, nem parancsol abból neki senki!

ÉN EPPEN szolgálatban voltam egy társammal, a nagy lármára mi is odamentünk. Érdeklődésemre, hogy mi baja van, mint egy felbőszült vad mondotta:

- Hát hogyne volna bajom, őrmester ur, amikor a feleségem bolondnak tart! Azt meri állítani, hogy a selyembetű papirból van! Hát bolond vagyok én, hogy ilyeneket mondjon nekem ez az átkozott asszony a szemembe?

ÉN A BÉKESSEG kedvéért igazat adtam neki, s megegyeztünk abban, hogy ilyen szemérmatlenséget mégsem lehet eltűrni egy asszonytól. Fel is ajánlottam neki, hogy ha a szolgálatunk letelik, én is eljövök és segítsek neki megverni az asszonyt. De előbb jőjjön el a községházára, mert egy igen fontos ügyben kell nyomozni, s azt nem tudjuk elintézni nélküle.

A KÖZSÉGHÁZÁN azután lefektettük Pezsgő bácsit a hajduszobában egy ágyra, s azt mondtam neki, hogy mindjárt visszajövünk. Még el sem indultunk, máris elaludt Pezsgő uram.

UGY REGGEL öt óra tájban megint felkerestük Pezsgő bácsit, s amikor felkeltettem, közöltem vele, hogy a szolgálatunk letelt és most már megyek vele, hogy közösen megverjük a feleségét.

TYÚH, DE DÜHÖS lett az öreg! Felpattant az ágyról és azt mondta nagy önérzettel:

- Ilyen tréfákkal ne jőjjön nekem korán reggel az őrmester ur, mert akármilyen hivatalbéli ember is, ezt nem tűröm! Olyan asszony nincs több a világon, mint az én Rozálkám! Szeretném én azt látni, hogy ki mer egy ujjal is hozzányulni! Vegye tudomásul, őrmester ur, hogy én m a g a m s e m t e t t e m ezt még soha, amióta összekerültünk...!

BUCSUEGY KIVÁNDOROLT KISLEÁNYTÓL

- Varga Gábor verse -

Olyan voltál éppen, mint az én kislányom,
olyan mosolygós, harmatos és zsenge,
szőke hajad is úgy viselted még a nyáron:
két hosszú varkocsban leeresztve.

Kék szemedben huncut koboldok hancuroztak,
de meleg jóság csördült belőlük olykor,
ha kis szivednek fájdalmat okoztak
apró csalódások és nagy emberi gondok.

Fajkos voltál, játékos, lányosan kényes
- illatos bimbó egy tavaszi rózsafán -
nem hatottak meg a nagy események,
de elsírtad Magad egy rideg szóra már...

Egyszer, egy reggel, elhagytál minket
- csak úgy eltűntél a ködös messziben...
Szemed a vonatról még nevetve intett,
de már könnyek ülték a szélben...

Elvitt a vonat. A széles tenger
hátára vett, mint egy árva kis virágot,
s partra vetett a vén Európával szemben,
hogy megnyissa Néked az új csodavilágot.

Agikám, kedves, figyeld, amit most mondok
és ne felejtse el többé sehol és soha,
akármily boldog légy is - vagy nehéz gondok
sodorják életed ide s tova:

Magyarnak születted és kell is, hogy maradj
hitedben, lelkedben és szivedben mindig!
Itt nincs alkuvás és nincsen vagy-vagy:
hünek kell maradnod, egészen a sirig!

S ne felejtse el őt sem - az itt maradt bácsit,
akinek lánya voltál kislánya helyett
és aki hívő hittel arra számít,
hogy egyszer még, otthon, találkozik Veled!..!

MI AZ EMBER LÉTEKE? - Amerikai tudósok kiszámították, hogy a Homo Sapiens nagyon keveset ér - anyagban. Az emberi test 66%-a víz, 16.8%-a fehérje, 10.5%-a zsír, 1.2%-a szénhidrát és 5.5%-a egyéb anyag. Így azután egy emberi test értéke, hajastól, körmöstől együtt mindössze 31dollar.

TÁNC A MEGŐRÜLESIG. - Münchenben egy megállás nélküli táncversenyen a győztes pár 245 órát táncolt egyfolytában. További "eredmények": egy táncos beleőrült a fáradalmakba, a résztvevők egyharmada szívbántalmakat kapott, egy táncosnőt faképnél hagyott a vőlegénye.

MIBE KERÜL AZ ANGLIAI KÖD? - Mult év december hónapjában, amikor Anglia suru, áthatolhatatlan ködbe süllyedt, másfél millió fontba kerültek azövetlen veszteségek /a repülőszolgálat szünetelése, a vonatkésések, stb/

GYALÁZÓ SZAVAK SZÓTÁRA. - Washingtonban most jelenik meg egy szótár, amely 2000 gyalázó és szidalmazó szavat tartalmaz. Aki közülük bármelyiket is használja, azt becsületsértésért elítélik.

MENNYI SELYEM KELL EGY NŐI HARISNYIAHOZ? - Egy selyemgubó, legombolyítva, kb. 500 m. vékony, tisztaselyem szalat szolgáltat. Egy selyem női harisnyához 5 km. hosszúságú selyemszál, vagyis 10 selyemgubó szükséges!

Haldoklók üzennek...

Vannak dolgok, amiket értelmünkkel nem tudunk felfogni, amiket nem tudunk megmagyarázni. A méltóságában megsértett vörösbőrű indián-főnök beburkolózik takarójába, lefekszik a sáppadtarcu parancsnok sátra elé és - meghal. Nem volt semmi baja, de nem a k a r t tovább élni. A hindu yoghi élve eltemetteti magát három hétre és utána továbbél, mintha semmi sem történt volna. Mik ezek? Milyen titokzatos erő működik az emberben, amiről nem tudunk, sőt alig sejtünk valamit?

Ezekre a kérdésekre igyekszik választ adni az amerikai Duke-Egyetem egyik tudós professzora, aki a "haldoklók üzeneteinek" kivizsgálásával és megmagyarázásával foglalkozik. A kivizsgálás sok száz és száz esetben megtörtént, de magyarázat még most sincs. Tényekkel állu k szemben, amelyek kifognak rajtunk: nem találjuk a nyitjukat, nem tudjuk, hogy keletkeztek, milyen módon folytak le és hogy mi volt az az erő, ami létre hozta őket.

Egy fiatal asszony azt álmodta, hogy hogy látta a fivérét egy hajó elején, amely éppen süllyedőben volt, távirattal a kezében, több rokona állta körül és sirtak. A hajó neve Anderson volt. A fiatal asszony felkereste a professzort és elmesélte álmát. Utána hazament, s otthon várta egy távirat, amely hírül adta, hogy fivére a Republic nevű tankhajóval -- pontosan az álomlátás idején -- elsüllyedt. A hajó kapitányának neve Anderson volt. - Csalás, vagy csalódás ki volt zárva, a professzor és munkatársai minden adatot leellenőriztek.

Egy másik eset: Egy férfi, este, közvetlenül lefekvés előtt, azt látja, hogy nyílik az ajtó, belép rajta édesapja, piszkos, olajos munkaruhában, szomoru arccal. A férfi felugrik, felkiált, kezét nyújtja, amit az apa megszorít és utána megint eltűnik. A férfi, aki hallott a professzor intézetének munkájáról, elrohan hozzá, a lakására, elmeséli a látomást és szorongva kér tanácsot. A professzor azt tanácsolja, hogy küldjön táviratot apja munkahelyére, aki egy olajvállalatnál dolgozott. A távirat elmegy, de utána két órával már megérkezik a szomoru hír: apja munkahelyén hirtelen meghalt.

Egy francia bankár egy regényt olvasott. Már napok óta olvasta ezt könyvet, de sohasem tett rá különösebb benyomást. Egyszerre megmagyarázhatatlan izgalom vett rajta erőt, mikor olyan fejezethez ért, amely egy öreg ember halálát írta le. Könyvek szöktek a szemébe, elkezdett zokogni. Mikor kissé megnyugodott, eszébe jutott, hogy mint felnőtt ember csak egyetlenegyszer sirt, amikor édesanyja meghalt. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy apjával lehet valami baj. Másnap reggel megkapta az értesítést, hogy édesapja pont abban az időben meghalt.

"Véletlen" - mondják erre a főlényesek. "Csalás" - mondják a ravaszok. "Babona" - mondják a hívők. Egyik sem... Tudományosan ellenőrzött, kétségtelenül megtörtént és részleteiben is összevágó dolgokról van itt szó. Természetesen nem csak erről a három esetről, hanem sok-sok százról, kisebb-nagyobb jelentőségüekről és érdekességüekről, amelyek mind bizonyítják, hogy van valami csodálatos és titokzatos erő: a szerető és aggódó lélek ereje, amely száz és ezer kilométeres távolságokra is közvetíti a szerető apa, testvér, stb. utolsó üzenetét, talán bucsuját.

A haldoklók üzeneteinek ezek a megmagyarázhatatlan jelenségei mutatják, hogy a technikai haladásában annyira felfuvalkodott és elbizakodott ember éppen arról tud legkevesebbet, ami - őbenne, magában rejtőzik...

EZ AZ IGAZI "IGAZODÁS"! - Washingtonban, ragyogó napsütésben találkozik egy amerikai diplomata a lengyel követség tanácsosával, aki esőköpenyben és esernyővel kezében megy az utcán. Az amerikai meglepődve kérdezi: "Esőt vár?" - "Azt nem" - feleli a lengyel - "de éppen most jelentették nekünk, hogy Moszkvában esik..."

EGY ORVOS panaszkodik a barátjának, hogy beteg, s el kell mennie egy orvoshoz, hogy megvizsgáltassa magát. "Dehát te is orvos vagy!" - kiáltja a barát. "Igen, igen" feleli a doktor "de én túl drága vagyok..."

T A R K A T Ö R T É N E T E K

Slim és Johnny cowboy-ok voltak egy vadnyugati farmon. Élték a maguk egyszerű, nyugodt életét. Egyszer csak, mint villámcsapás a derült égből, távirat érkezett, hogy Slim két városi unokahuga, afféle kényes kisasszonyok, hosszabb látogatásra érkeznek hozzájuk. A két jóbarát összedugta a fejét, hogy lehetne a két elkényeztetett kisasszonyt mihamarabb kifüstölni a farmról? Meg is állapodtak valamiben... Mikor elérkezett az idő, a két cowboy remekül kinyalta magát, s a tőlük telhető legnagyobb udvariassággal fogadta a két hölgyet. Pompás vacsorát tálaltak fel nekik, s a hölgyek, hogy megmutassák, milyen háziasszonyok, a vacsora végeztével felajánlották, hogy elmosogatnak. "Ó, tulajdonképpen mi sosem mosogatunk", mondta Johnny. Az ajtóhoz ment, fűttyentett egy nagyot, mire hat kutya rontott be a szobába, fel az asztalra és pillanatok alatt tisztára nyaltak minden tányért. - Johnny később nagy lelki nyugalommal mesélte: "Ezene nehéz ügy volt a bestiákat bedresszirozni erre, de még nehezebb volt megszoktatni őket. De megérte! Slim kisasszonyai már ma reggel elutaztak!"

Egy amerikai vasutas mesélte. Körülbelül reggeli hat óra volt, amikor egy súlyosan sebesült vasutast hoztak be hozzánk, rendező-pályaudvari irodánkba. Szegény kartársunk a halálán volt, s elhaló hangon azt kérte, hogy mondjon valaki egy imát érte. Az éjjeli szolgálatos tiszt levette a sapkáját, előlépett és imádkozott: "Mindenható Istenünk, Te ismered bennünket vasutasokat! Mi jelzések szerint élünk. Néha nehezen tudjuk elolvasni őket, mert a füst a szemünkbe fut. De legtöbbször mégiscsak megkísérli, hogy a jelzéseket helyesen olvassa le. Most, ez a mi pajtásunk az utolsó járatára indul. Kérünk Téged: add meg neki az indulási jelet, állítsd be a változóját a helyes irányban és adjál neki szabad vonalat egészen a végállomásáig, Amen."

Egy rettenetes rossz állapotban lévő autó mellett állt egy öreg farmer az országúton, csavarkulcs a kezében, és intett egy arra haladó autónak. Mikor az megállt, megkérdezte az öreg: "Nem vinne be a városba?" - "Természetesen beviszem" volt a válasz. Mikor már a kocsi sebes tempóban robbogott tovább, megkérdezi az autótulajdonos az öreget: "Defekt? Hol, a motorban?" - az öreg megsértődve nézett rá: "Defekt az én kocsimmal? Még sohasem fordult elő. De tudja, érrefelé kevés autó jár. És ha jön is egy, nincs ideje arra, hogy megálljon és felvegyen egy öreg parasztot. Na mármost, vettem egy kocsit öt dollárért. Nincsenek kerekei az árok felőli oldalon, a másik kerekék tömlőiben homok van. Motorja sincs, persze. De, igazán, soha sem kellett vele bosszankodnom! Még mindig bevitt a városba..."

C. Taylor, kaliforniai professzor bebizonyította, hogy az ember a 100 fokon felüli meleget is kibírja. Ő maga negyedóra hosszát tartózkodott egy 126 fokra hevített kísérleti cellában. A magyarázat az, hogy a fellépő izzadás elpárolgása folytán, közvetlenül a bőr körül sokkal alacsonyabb a hőmérséklet. Így: 112 fokon a cella-hőmérséklet mellett a professzor orrának a bőre körül csupán 107 fok volt a hőmérséklet, magának a bőrnek a hőmérséklete pedig mindössze 65.5 fok volt. A belélegzett levegő pedig annyira lehűl, mire a tüdőbe ér, hogy szintén nem okoz semmi kárt.

A világ egyik legrégebbi újságja az angol hivatalos közlöny: a London Gazette. Most lépett a 285-ik évfolyamába! Mindössze - 1400 példányban jelenik meg, de ezeket a példányokat az angol világbíredalom vezetői olvassák!

A világ legkisebb nője: az angol Edith Barlow. 14 rondes növésű testvére van. Ő maga 21 éves, 56 cm. magas és 8 1/2 kilós. Cirkuszi artistanő, remekül korecs, csak egy dolog bosszantja! Mikor késő este hazamegy, a felöltöttek fejcsóválva szokták megjegyezni: "Mi az, kislány, neked már rég az égben a helyed!"

KAZA BÁLINT két verse Grácból:

RÁD VÁROK A GRÁCI PARKBAN

Itt ülök egy padon a Parkban,
 őszülő lombokba takartan
 és várok egy szerelmes lányra,
 ki holnap már énreám várna.
 /De nem jön el sohasem.../

Itt ülök egy padon a Parkban,
 s leszem, amint a süppedő avarban
 sétál a lány, s karcsu derekát
 egy másik legény öleli át.
 /Es nem néznek felém sem.../

Igy ülök egy padon a Parkban:
 sohse jön el, kit nagyon akartam...
 A kioszkban lágyan zsong egy szerenád,
 s én itt ülök a padon egy életen át...
 /S nem jön értem senki sem.../

SZEGÉNY, SZÉP HERVADÓ MÁTKÁM

Pompázó tarkába öltözött mára
 és lemondó mosollyal várt rám
 ezen a sugárzó őszi délelőttön
 az én szegény, szép hervadó mátkám.

Fogyó hajával édes, déli szél játszott,
 borzolta, tépte a ritkuló sátort.
 Sárguló bőrét opál-köd púderozta
 és vont reá csalóka tavaszi fátyolt.
 Hervadó arcára halk pasztellekkel
 fiatalság hazug maszkját lopta
 az őszi Nap, amint kibujt e reggelen
 ködágából, hol a Holddal szeretkezett.

Sárga volt, letört, esengő...
 De sudár dereka úgy feszült a zengő,
 lármás fény felé, mint magányos fényő,
 amelynek törzsére ezercsóku repkény kuszott,
 hogy szivja büszke életét.

Bágyadt volt, elvirágzott, pasztellkoru...
 Bizony, nem egészen fiatal...
 De én leborultam eléje jámborul
 és szerelmesen öleltem rokkánó térdét,
 hogy forró vérem átzúgja halódó éltét,
 mint hetyke, tavaszi zivatar.

Ó, hogy hajladozott, vonaglott,
 hogy kínálta vörös szalvia-száját,
 s mint szégyenlős szűz, kit megrablott
 egy csúf szatír: hogy kapkodta lehulló ruháját!

De az édes, déli szél meztelenre fűtta
 és így állt elem utolsó randevúra
 - bágyadt mosollyal új tavaszra várván -
 szegény, szép szerelmes mátkám,
 a Park...

ÉDESANYA, GONDOLJ ARRA...

... hogy az iskolába járó gyereked már önálló kis ember! Ne kísérd el őt naponta, ha már ismeri az iskolába vezető utat és megbarátkozott már a közlekedési óvatos - sági szabályokkal - különben pajtásai ki-nevetik!

... hogy a tanítóval szemben ne fogd minden körülmények között gyereked partját! Ha gyereked a tanítóra panaszodik, eredj el hozzá, beszélj vele, győződj meg arról, hogy van-e a panaszának komoly alapja? Ne tégy "látatlanban" szemrehányást a tanító-nak, mert ő nyilván a legjobbat akarja a gyerekednek, még akkor is, ha néha szigo-runak kell lennie!

... hogy gyerekednek nem mindig van iga-za iskolatársaival, vagy pajtásaival szem-ben! Vizsgáld ki az esetet gondosan, mie-lőtt ítéletet mondasz!

... hogy gyereked látszólagos lustasága talán egészségi okokból ered! Ezért, ha ilyen időszakos visszaesést tapasztalsz, vidd el orvoshoz!

... hogy nem lehet elég korán rendre és tisztaságra szoktatni gyerekedet! Ne engedj még egy almát sem megenni neki elő-zetes kézmosás nélkül; iskolából hazajö-vet első dolga legyen könyveit, füzeteit rendbe rakni; általában: a ren-det és tisztaságot ösztönössé kell fejlesztened benne!

... hogy az egészséges testnek és megfelelő iskolai teljesítménynek az elegendő alvás az egyik legfontosabb előfeltétele. Szigorúan ragaszkodj ahhoz, hogy gyereked mindennap ugyanabban az időpontban feküdjek le! Kisebb iskolásoknál még ritka kivételek se legyenek!

... hogy a gyerekednek pajtásokra van szüksége! De engedd, hogy barátai-t ő maga valassa ki! Igaz, hogy a szülő kötelessége megóvni a gyere-ket a rossz barátok káros behatásaitól, de ezt ne vidd túlzásba, engedj neki a barátkozás terén is bizonyos, ellenőrzött szabadságot!

... hogy bár elsőrendű kötelességed, hogy a régi jó magyar szokásokat a gyerekedbe is átültesd, ne légy túlságosan konzervatív! Értsd meg az idegen országok és népek szokásait és ne zárd el azoktól gyerekedet, ne-hogy neveltségessé váljék, vagy, hogy egészen idegen maradjon új környe-zetében!

... hogy ne engedd lánygyerekednél a soványodási divatot urrá lenni! A tulsovány, zörgöcsontu leány, az u.n. "deszka-szent" csunya! Inkább le-gyen őt kilóval nehezebb, mint könnyebb! Magyarázd meg neki, hogy ez nem megy a nőiesség és a női szépség rovására - ellenkezőleg! Okos lány meg-érti ezt!

A TÖRÖK ÉS A TEHENEK

- Móricz Zsigmond verse -
Volt egy török, Mehemed,
Sose látott tehenet.

Nem is tudta Mehemed,
Milyenek a tehenek.

Egyszer aztán Mehemed
Lát egy csomó tehenet.

"En vagyok a Mehemed!"
"Mi vagyunk a tehenek!"

Csudálkozott Mehemed,
Ilyenek a tehenek?

Számlálgatja Mehemed,
Hány félek a tehenek.

Meg is számol Mehemed
Háromféle tehenet.

Fehéret, feketét, tarkát,
Meg ne fogd a tehen farkát!

Nem tudta ezt Mehemed,
S felrugták a tehenek.

+++++

AZ ÉLETKOR -600 ezer éves tapasztalat szerint- állandóan növekszik. A testmagasság nő, s egyes felesleges testrészek eltűnnek. Ilyenek: a vak-bél, a kisujjak körmei, a haj és a fogak! /Ez utóbbira a bölcsesség-fo-gak degenerációja utai!/

ASSZONYOK, LÁNYOK! A TI SZERETETETEKRE VAN SZÜKSÉGE MINDEN IDEGENBEN KÜZ-KÖDŐ MAGYARNAK! SORLAKOZZATOK A B-L MÖGÉ! TERJESSZETEK ÉS TÁMOGASSÁTOTK!!!

Forró vizet a kopasznak! Népmese.

Volt egyszer egy kis malac, annak volt egy háza, nagy, rengeteg erdő közepében. Egy hűvös őszi napon, amint éppen főzögetett magának, odamegy egy nagy ordás farkas, beszél az ajtón:

- Eressz be, kedves malackám, nagyon hideg van idekint, fázom!

- Nem eresztlek biz én, mert megészels!

- Ereszd be legalább az egyik hátsó lábam!

A kis malac beeresztette az egyik hátulsó lábát. Alattomban azonban odatett egy nagy fazék vizet a tűzhöz.

Kis idő múlva megint megszólal a farkas:

- Ugyan, kedves kis malackám, ereszd be a másik hátulsó lábamat is.

A kis malac beeresztette azt is. De a farkas azzal sem érte be, hanem egy kis idő múlva megint beszólt:

- Kedves kis malackám, ereszd be a két első lábamat is!

A kis malac beeresztette a két első lábát is; de a farkasnak az se volt elég, megint megszólalt:

- Édes-kedves kis malackám, ereszd be már egészen, majd meglátod, egy ujjal se nyulok hozzád!

Erre a kis malac szépen odatett egy zsákot a nyiláshoz, amint a farkas jön háttal befelé, egyenesen abba menjen be. Ugy is lett. A farkas csakugyan a zsákba hátrált be. A kis malac sem volt rest, hirtelen bekötötte a zsák száját, lekapta a tüzről a nagy fazék forró vizet, leforrázta vele a farkast, azután hirtelen felmászott egy nagy fára. A farkas egy darabig ordított, mert a forróviz úgy levitte a szőret, hogy egy egy szál se maradt rajta. Azután addig hányta-vetette magát, míg utoljára kioldódott a zsák szája. Kibujt belőle, szaladt egyenesen segítséget hozni. Vissza is jött nemsokára vagy tizedmagával. Elkezdtek keresni a kis malacot. Addig-addig keresték, míg valamelyik csakugyan meglátta a fatetején. Odamentek a fa alá. Elkezdtek tanakodni, hogy mitévők legyenek, mi módon fogják meg a kis malacot. Mert egyik sem tudott a fára felmászni. Nemsokára aztán elhatározták, hogy egymás hátára állnak mindnyájan, hogy a legfelső majd csak elérje. El is kezdtek egymás hátára felmászni. A kopasz maradt legalul, mert félt feljebb menni. Így hát a többi mind az ő hátán volt.

Már olyan magasak voltak, hogy csak egyetlenegy hiányzott, hogy elérjék a kis malacot. Az az egy is elkezdett már mászni felfelé. Akkor a kis malac hirtelen elkiáltotta magát:

- Forró vizet a kopasznak!

A kopasz megijedt, kiugrott a többi alól, a sok farkas mind lepotyogott; kinek lába, kinek nyaka tört ki, a kopasz meg úgy elszaladt, hogy sose látták többet.

A kis malac meg szépen lemászott a fáról, s hazafutott. Többet felé se mertek menni háza tájékának a farkasok.

GYEREKEK! TÖRJTÉK A FEJETEKKET! - Melyik várban nincs katonaság? - Melyik ács tudja megpatkolni a lovat? - Hogy hívják a jóllakott elefántot? - Hogy hívják a kis fókát? - Hogy hívják az éhes bálnát? --- Aki ezeket a kérdéseket jól megválaszolja, az megkapja a Bajtársi-Levél legközelebbi számát is! De azért a Szerkesztő bácsi is elárulja Nektek a feleleteket! Keressétek meg, itt, valamelyik oldalon!

GONDOLJ EGY SZÁMOT! Szorozd meg 2-vel, adj hozzá egy tetszésszerű számmat, az összeget felezd meg, most szorozd meg 4-gyel, vond le a hozzáadott szám kétszeresét. Mennyi a végeredmény? - 24! - Akkor 6-ot gondoltál! /A gondolt szám ugyanis mindig a végeredménynek!/
GONDOLJ EGY PAROS SZÁMOT, vedd a felét, adj hozzá 3-at, szorozd meg az egészet 2-vel, vedd el belőle a gondolt számot. Előre megmondhatjuk, hogy 6 maradt, akármilyen számot is gondoltál!!

MONDD GYORSAN! - Jobb egy lányak tiz tyúknyaknál.

Mit sütsz, kis szücs, sós húst sütsz, kis szücs?

VIZSGÁZTASSUK LE UDVARLASSÁGBÓL - FÉRJEINKET!

Asszony-olvasóink bizonyára csak örülnek annak, ha levizsgáztatjuk udvariasságból a férfiakat! Tehát:

1. Egyedül utazik a liftben. Az első emeleten beszáll egy hölgy. Leveszi a kalapját, vagy fenttartja?
2. Egyszerre megy egy idegen hölgygel a lépcsőn felfelé. Utána, vagy előtte megy-e? És lefelele menet?
3. Nagy társaságba megy, ahol felesége már jelen van. Milyen sorrendben üdvözi a jelenlévő hölgyeket?
4. Előre nyújtja-e kezét ismerős hölgyeknek?
5. Ismerős hölgy keztyüs kezét nyújtja Önnek. Megcsókolja-e?
6. Nagyobb társaságban bemutatnak Önnek valakit, akivel --valamilyen alapos oknál fogva-- nem kíván kezét szorítani. Mit csinál?
7. Ebédre hívták meg. Eszre veszi, hogy a tányérja véletlenül piszkos. Mit csinál?
8. Villanyoson utazik egy ismerős hölgygel. Leszállásnál Ön száll-e le előbb, vagy előreengedi a hölgyet? És felszállásnál?
9. Nyilvános helyre /kávéház, vendéglő/ megy egy hölgygel. Ön megy-e be elsőnek, vagy előreengedi a hölgyet? És távozáskor?
10. Feleségének, vagy bármilyen más, tiszteletreméltó hölgynek társaságában kokettál-e egy másik hölgygel?

Minden férfi igyekezzék e kérdéseket legjobb tudása szerint megválaszolni. Tévedések elkerülése végett mi is megadjuk --és pedig a helyes-- válaszokat. Tessék megkeresni valamelyik oldalon! Most pedig: jó munkát!

=====
 A HAZUGSAGNAK is megvannak a maga --gyakran ártatlan-- fokozatai. Ilyen a füllentés, amikor tisztán udvariasságból "hazudik" az ember. "Remekül néz ki!" - mondjuk a hölgynek, amikor, bizony, nagyonis meglátszik rajta a kor. Ez csak füllentés - nem hazugság! Ilyen a kibeszélés is. Erre gyakran kényszerül az ember, főleg - a gyerek. Kevés gyereknek van meg a bátorsága, hogy a tanító kérdésére: "Mért nem csináltad meg a leckédet?" - bevallja, hogy futballozott. Ehelyett "kibeszéli" magát, s azt mondja: "Fájt a fejem!". Az apró és ártatlan füllentés, vagy kibeszélés még nem főbenjáró bűn, de a szándékos, rosszindulatu hazugság, amivel másoknak is ártunk, annál inkább az!

=====
 NEW-YORK-ban beidézték egy apát a rendőrségre, mert két kisfiát hatodszor fogták el egy idegen városrészben csavarogva. Erélyesen figyelmeztetik apai kötelességeinek lelkiismeretesebb gyakorlására, mire a legnagyobb lelki nyugalommal válaszolja: "Lehetetlen, kérem! Amióta két kölyök tudja, hogy minden kirándulásuk után szendvicsekkel és fagyalattal vendégelik meg őket a rendőrségen, kötéllel sem tudom őket otthon tartani..."

=====
 PERSZE, EZ IS AMERIKA! A biztosítási ügynök 60.000 dollárt fizet ki Joe Brown gyászoló özvegyének. "Akár hiszi, akár nem" - mondja a lesujtott özvegy - "odaadnám a felét ennek a pénznek, ha ezzel életre tudnám kelteni!"

=====
 MÁSIK GYÁSZOLÓ ÖZVEGY! - "Ah, nagyon kérem" - mondja a gyászfátyolba burkolt özvegy - "né is említse az ügyvédeket! Olyan sok bajom volt velük az utóbbi időkben szegény férjem hagyatékával kapcsolatban, hogy néha már azt kívántam, bár csak ne is halt volna meg!"

=====
 FINNORSZAGBAN is sok a nő! Négy milliárd összlakosság mellett a nő-főleg: 200.000! Minden 17-ik nő hadiözvegy és minden 25-ik gyermek hadiárva!

F É L E L E MVALAKI CSENGET

A csengő élesen, türelmetlenül megszólal. A békés kis szoba levegője hirtelen megdermed...

A férfi, aki éppen egy iskolatáskát javitgat, összerezzen. Felegyenesedik és ránéz a kislányra:

- Nézd meg, Marika, ki az? - Halkan teszi hozzá: - De először csak a kukucskálón nezz ki!

Leteszi a táskát, felveszi a kabátját és feszülten figyel az előszoba felé. A csengő újból, még türelmetlenebbül felsivít. A férfi arcára kiül a kétségbeesés reménytelensége. Lassan a szekrényhez megy és egy pokrócba csavart csomagot vesz elő. A legszükségesebb holmik, amiket talán bevihet a börtönbe...

Most halkan nyílik az ajtó: a kislány surran vissza lábujjhegyen a szobába. Sappadt kis arcára halálos rémület fagyott.

- Apa! - kezdi sirásba csukló hangon, - Apa... ketten vannak odakint! Két idegen férfi...

Nem sir még, de az összeomlás határán van. A férfi átkarolja és az utolsó bucsuzás ragaszkodásával csókolgatja.

- Légy erős, kicsikém! Ugy, ahogy eddig is. Hiszen nagylány vagy már. Ne félj, drágán, apa hamar visszajön...

A kislány felnéz rá. A szemeiben bent szorong a bizonyosság, hogy apa nem jön vissza többé...

A férfi hirtelen kiegyenesedik. Összeszedi magát és határozott léptekkel kimegy az előszobába. Ki se néz, csak kitárja az ajtót. Két ember áll a küszöb előtt. Az egyik megszólal:

- A gázórát szeretnénk megnézni, kérem!

A kislány a szoba ajtajában felszabadult, boldog zokogásba tör ki...

+++++

EMBEREK A VILLAMOSON

Budapest. Reggel fél nyolc. Az egyik tulzsufolt villamoson három férfi beszélget. Három kopottas, sovány, középkorú férfi. Nyilván kisebb tisztviselők. Az egyik fanyarul mosolyogva mondja:

- Ma tizedike, de már egy vasam sincs!

A másik ráfelel:

- Azt hiszed, nekem van? Két gyerekkel és asszonnyal lehetetlen ki-jönni a fizetésből!

A harmadik bólint:

- A kislányomnak elszakadt az egyetlen pár cipője. Most a bátyja ki-nőtt cipőjében jár az iskolába, amíg szerzek pénzt valahonnan, hogy az övét megcsináltathassam...

Az első buzgón helyesel:

- Ez az! Vagy éheznek a gyerekek, vagy nincs ruhájuk. A kettőre nem telik!

A körülállók résztvevően bólongatnak. Kinek nincsenek hasonló gondjai egy reggeli villamoson?

A kocsi közepén hirtelen feláll valaki, s átpréseli magát a beszélgető férfiakhoz. Zsebébe nyúl és igazolványt húz elő:

- Önök gyalázták a demokráciát! A legközelebbi megállónál kövessenek!

A három férfi hamuszürkére sáppad. Már tudják, mit jelent ez! Andrásy-ut 60., népbíróság, börtön, állásvesztés... Az egyik védekezni próbál:

- Dehogy galáztuk, kérem! Csak arról beszéltünk, hogy nem tudunk ki-jönni a fizetésünkből. Mindenki hallotta...

De a detektív hajthatatlan:

- Én is hallottam! Azért beszéltek így, hogy elégedetlenséget szítsanak az utasok között! Aljas fasiszta trükk! Ismerjük már! Gyerünk!

Az utasok közt kirobban a felháborodás:

- Az a gyalázat, hogy maga bajba akar keverni ártatlan embereket! - kiáltja egy hang. az egész kocsis egyetlen helyeslés. Egyre több hang avatkozik az ügybe, egyre izzóbb a hangulat. Közben a villamos megáll és a detektív kezdi letaszigálni foglyait. A három halálraijedt családapa tehetetlenül engedelmeskedik. az egyiknek hirtelen eszébe jut valami és felkiabál az utcáról az utasoknak:

- Tanukat kérünk! Mi nem mondtunk semmi rosszat a demokráciáról! Kérünk három-négy tanut, akik hallották, hogy mit beszélünk!

A detektív felnéz a kocsiban zsufolódo emberekre:

- Az urak tanukat kérnek - mondja gunyosan, - nos, ha valakinek volna kedve hozzá...

Az előbb még viharzó, felbőszült tömeg hirtelen elhallgat. Az emberek lesütik a szemüket. Nincs tanu... Mert: mindenki tudja, hogy a tanu, mint "bűnpártoló", szintén a vádlottak sorsára jutna...

Három asszony és egy csomó gyerek nem is sejti még, hogy a halálos nyomor bekopogtatott otthonukba...

KOVÁCS ISTVÁN

+++++

NEM RÁM VÁRTÁL TEGNAP ESTE

- Bencze Béla verse -

Ugye, másra vártál,
mikor tegnap, a kerítő estben
csókrahajló asszonyt kerestem,
ki - mint bolond nagy brosst virágos blúzra -
szerelmes testéhez húzna?

Mást vártál tegnap,
ugy, mint egykor engem szoktál,
s titokban mégis - én mentem el Hozzád.
Más legényért kondult meg a tűzharang
szegény szivedben,
pedig találkára én hívtalak...
S ahogy másra várva álltál
a csókra vetett, magányos ágynál:
nem érezték meg vetkező vállaid
az én tenyerem cirógatásait.
És szemedben sem vetted észre
az én szerelmem fényét,
amint lefekvéskor a tükörbe néztél...

Másra vártál...
De a bibor alkony hajlatán
én kopogtam kis szobácskád ajtaján.
Én surrantam az ágyadhoz nesztelen,
csak úgy lábujjhegyen, nehogy felébrezzetek,
s takartam be didergő vállad,
hogy meg ne fázz a kihülő szobában.
Szemedbe hullt hajad én hajtottam hátra
s az álomcsókot is én leheltem szádra...

Szegény kis Szivem:
Te vidám, friss legénynek érkezését vártad
- s csak én voltam ott, az elmúlt éjjel, Nálad..!

+++++